

FOU CONCEBUT PER OBRA DE L'ESPERIT SANT

per BRUNO FORTE

L'escena de l'Anunciació, densa anticipació de la Pasqua, revela com la Verge està envoltada pel misteri de Déu i l'acull en ella per obra de l'Esperit Sant. Es tracta d'una escena de significat trinitari: plasmada per la gràcia del Pare, Maria serà coberta per l'ombra de l'Esperit que farà d'ella la Mare del Fill etern fet home.

Criatura concreta, dona singular i irrepetible en la seva peculiar feminitat, Maria és la interlocutora d'un diàleg amb l'Etern, que té totes les característiques del diàleg de la creació i de la redempció. Damunt d'ella baixa l'ombra de l'Esperit, evocant la primera creació, quan «l'Esperit de Déu aletejava sobre les aigües»; en ella semblava que era evocada la dona dels orígens; i en ella, «l'esclava del Senyor», que és benaurada perquè «ha cregut l'acompliment de la paraula del Senyor» (Lc 1,45), la humil a qui el Totpoderós ha dirigit la seva mirada, acomplint en ella coses grans.

A l'escola de Maria, *icona de la Trinitat*, aprenem, per tant, a fer l'experiència del Déu Amor, Trinitat santa... Maria experimenta la carn de Déu: abans de veure-la, sent el ressò dels batecs del seu cor amagat en les tenebres del seu si, abans d'escoltar-ne les paraules de vida. En Maria l'experiència ve abans de la visió i de la Paraula. L'experiència materna, femenina, de Déu: la nit carregada de presència ve abans del dia fet de colors i de sons... Maria ens crida a viure l'experiència de Déu en el cor del nostre cor, en les fonts de la vida, en els espais obscurs del silenci i de l'espera enfront de la divina Presència...

L'experiència de Déu en Maria es fa acolliment; és Déu qui actua. Només Ell és poderós: la seva gràcia triomfa sobre la debilitat infinita de l'home i omple la radical pobresa de la criatura. Déu actua; l'home acull: en l'acolliment hi ha la seva llibertat, la seva creativitat. En aquest sentit la concepció virginal és la proclamació de la pura gràcia, que cobreix amb la seva ombra i és, al mateix temps, la contestació de totes les presumpcions humanes. En el Sí de Maria ressona el gran NO de Déu a totes les torres de Babel del món, i el gran Sí de la seva gràcia que derroca els poderosos i exalta els humils. Maria ens crida a posar-nos sota el Sí de Déu en la pobresa de la nostra fam i de la nostra set.

En Maria resplendeix la compassió de Déu, i al seu Amor —trist pel pecat del món—, respon el seu amor. Ella acull perquè estima i creu: voldria fer seu el dolor de Déu pel món, i es dona totalment per a ser instrument en la redempció del món. L'acolliment és amor de l'Amor, és el sí al Sí de Déu, és llum d'ofertament i de do. Només l'amor acull i dona. Maria ens ensenya a acollir l'amor per engendrar al món la Paraula de l'Amor feta carn per la salvació dels homes. Com a mare ella intercedeix per nosaltres davant del Pare i ens ajuda a ser com ella creients, esperançats i enamorats de Déu.